

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน

เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๖៩ สายแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๐๒ (ส้มโฮง) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๔๕ (คงบัง) ตอนอำเภอปทุมรัตศ์ - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๔๕ สายร้อยเอ็ด - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑៩ (พยัคฆภูมิพิสัย) ที่ดงบัง

พ.ศ. ๒๕๓๗

ภูมิพลอคุลยเคช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๓ เป็นปีที่ ๔ธ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๖៩ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๒ (ส้มโฮง) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๔๕ (ดงบัง) ตอนอำเภอปทุมรัตต์ - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๔๕ สายร้อยเอ็ด - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑៩ (พยัคฆภูมิพิสัย) ที่ดงบัง ในท้องที่อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัด ร้อยเอ็ด และอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย และอำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับมาตรา ๕ วรรคสาม และมาตรา ๖

แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๖៩ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๒ (ส้มโฮง) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๔๕ (ดงบัง) ตอนอำเภอปทุมรัตต์ - บรรจบทางหลวง แผ่นดินหมายเลข ๒๐๔๕ สายร้อยเอ็ด - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑៩ (พยัคฆภูมิพิสัย) ที่ดงบัง พ.ศ. ๒๕๑๗"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับได้มีกำหนดสี่ปี

มาตรา ๔ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕ เขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานี้ อยู่ในท้องที่อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด และอำเภอพยัคมภูมิพิสัย และอำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม มีส่วนกว้างสองร้อยเมตร ทั้งนี้ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

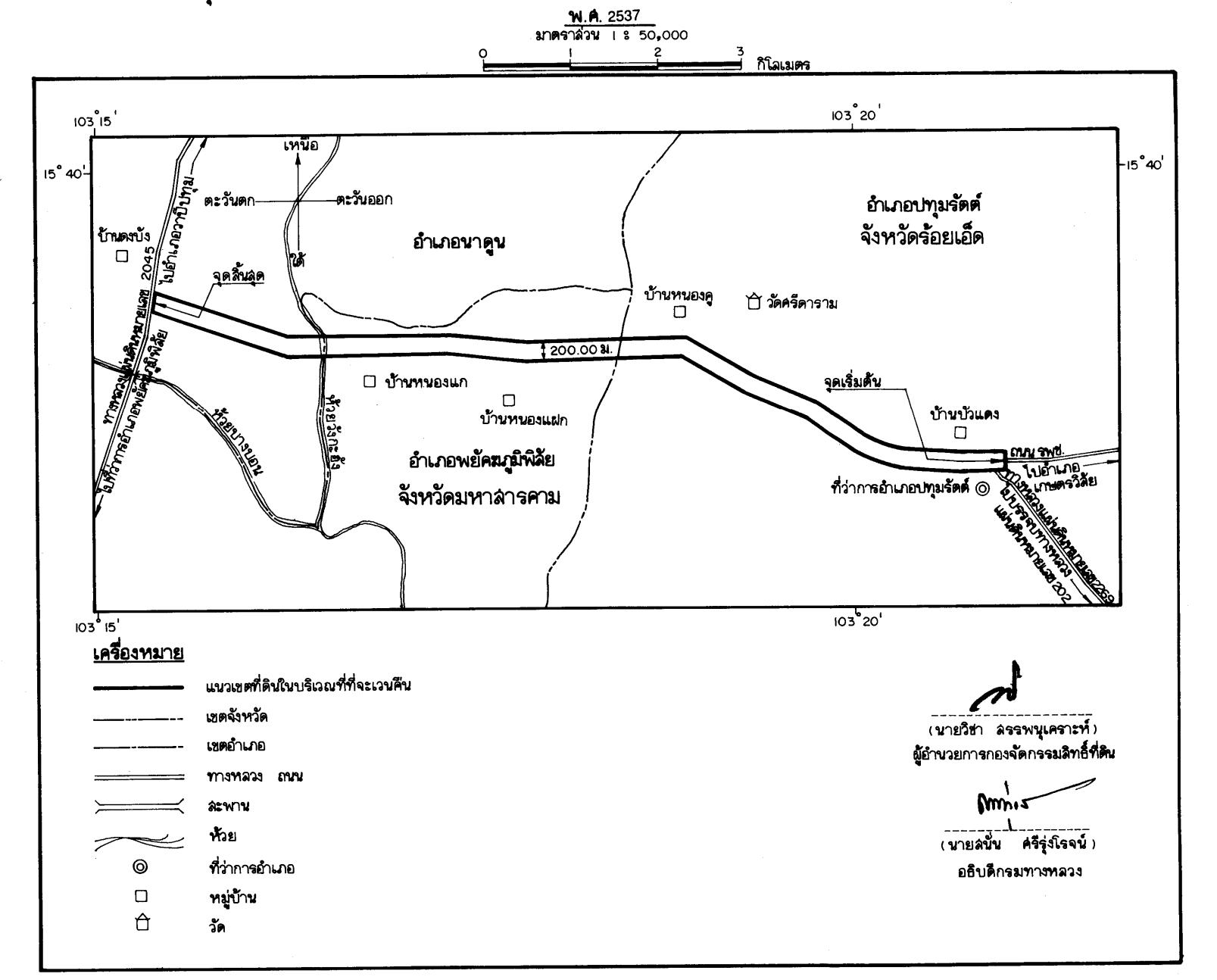
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อชยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลช 2269

ลายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลช 202 (ล้มโอง) – บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลช 2045 (ดงบัง) ตอนอำเภอปทุมรัตต์ - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลช 2045 ลายร้อยเอ็ด - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลช 219 (พยัคฆภูมิพิลัย) ที่ดงบัง

<u>หมายเหตุ</u> :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากมีความจำเป็นจะต้องขยายทางหลวง แผ่นดินหมายเลข ๒๐๒ (สัมโฮง) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๘๕ (ดงบัง) ตอนอำเภอปทุมรัตต์ - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๘๕ สายร้อยเอ็ด - บรรจบทางหลวง แผ่นดินหมายเลข ๒๐๘๕ สายร้อยเอ็ด - บรรจบทางหลวง แผ่นดินหมายเลข ๒๑๘ (พยักฆภูมิพิสัย) ที่ดงบัง ในท้องที่อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด และอำเภอพยักฆภูมิพิสัย และอำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารกาม เพื่ออำนวยความสะดวกและความรวดเร็วแก่การจราจรและการขนส่งอัน เป็นกิจการสาธารณูปโภค ในการนี้สมควรกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนในท้องที่ดังกล่าว เพื่อให้เจ้าหน้าที่ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่มีสิทธิเข้าไปทำการสำรวจและเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ ที่จะต้องเวนคืนที่แน่นอน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้